

Ліонъ , гдѣ ще са съберете съ мое-то воинство. Сарацыни-тъ влѣзли отъ Шпаніѣ въ нашѣ-тъ държавѣ Ленгедокъ, и до Привасъ много села изгорили и жители много изсѣкли. Тѣй наше-то отечество потрѣбува днесъ помощъ: да изгонимъ неприятелы-тъ, и да са запазимъ отъ по голѣмѣ опасность.

Дадено въ нашъ-тъ престолный градъ Парисъ.
10-гъ Юлія 503 год. Клодовой.

Графъ-тъ. (*после прочитаніе то*). Господари мои! можете ли остана нощесъ при мене на конакъ?

II. Ритеръ. Ніи трѣба тутакси да вървимъ само молимъ за отговоръ, да занесемъ на негово величество.

Графъ-тъ. Добръ, а вы почакайте малко, догдѣ напишѣ писмо. (*сѣдва и пише, и запечатва писмото и имъ го предава.*) Вы ще можете и отъ уста да явите на негово величество, че сутра ще трѣгна съ воинство-то си.

I. Ритеръ. Ніи молимъ за нѣколко и спроводячи, за да ни покажѣтъ пѣть-тъ за нощесъ.

Графъ-тъ. (*Подрѣнкава, и служитель-тъ влѣзва*). Иди съ тыя господари, до господинъ Дранга, и кажи му, да одреди десетъ конѣ, за да се и спроводжѣтъ нощесъ тія господари. (*Ритери-тъ ся поклоняватъ и отгаждатъ съсъ служитель-тъ*).

Волфъ. Проклети тѣ му варвари, колко ся осилихѣ и догдѣ достигнахѣ.

Графъ-тъ. Азъ ся надѣвамъ, че скоро ще ся положе предѣлъ на тѣхно-то бѣснило, само догдѣ ся съ берѣ войска-та отъ сички-тъ страны.